

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **A. S.**, nar.: x. x. x
státní příslušností x
bytem x

zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem, evidenční číslo ČAK
16640, sídlem Václavské náměstí, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlím Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2019 č. j. OAM-x

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto, že žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle ust. § 16

odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), zamítá jako zjevně nedůvodná.

2. Žalobce ve své žalobě zrekapituloval stav zjištěný v rámci předchozího řízení o žádosti o udělení mezinárodní právní ochrany a vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím žalovaného. Žalobce namítal, že ze strany žalovaného nebyly ve shora specifikovaném rozhodnutí dány důvody pro postup podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Nesouhlasil s tím, že by podal žádost o udělení mezinárodní ochrany jen z ekonomických důvodů. Měl za to, že uvedl relevantní důvody spočívající v tom, že má dluhy a v případě svého návratu se bojí, že řešení této soukromoprávní pohledávky by mohlo přerůst v trestní represi. Žalobce dále v žalobě konstatoval, že přestože právě on by měl v řízení nést důkazní břemeno, nepovažuje za možné, aby ústředním důkazem řízení byla výpověď žadatele. Rozhodnutí žalovaného napadené žalobou ve svém odůvodnění uvádí, že podaná žádost nebyla posuzována izolovaně toliko v kontextu výpovědi žalobce, nýbrž i s ohledem na objektivní stav situace v domovském státě žalobce, ten však namítá, že toto posouzení vyplývá pouze z jediného podkladu, kterým je informace OAMP – Uzbekistán – Bezpečnostní a politické situace v zemi, ze dne 11. 2. 2019. Žalovaný zde uvádí, že ve spisovém materiálu chybí podklady OAMP – Uzbekistán – Bezpečnostní a politické situace v zemi, čímž je žalobce krácen na právu dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť podklad přímo čerpá z jiných podkladů, které jsou mnohdy uvedeny pouze formou internetového odkazu. Dále žalobce namítá, že velká část těchto odkazů je uvedena v anglickém jazyce, což dle jeho názoru porušuje § 16 správního řádu, neboť řízení má být vedeno v jazyce českém, s tím, že případné cizojazyčné dokumenty mají být přeloženy do českého jazyka.
3. Žalovaný ve svém vyjádření popřel oprávněnost žaloby a odkázal na obsah správního spisu. Připomněl, že žalobce jako důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl snahu vydělat si v České republice finanční prostředky na splacení dluhu. V případě návratu do vlasti by byla jeho situace těžká, měl by finanční problémy. Žádné další skutečnosti nesdělil. Žalovaný tak konstatoval, že důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly ekonomické, proto žádost podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu zamítl jako zjevně nedůvodnou. Měl za to, že se zabýval všemi skutečnostmi, které žalobce uvedl, zjistil skutečný stav věci a opatřil si potřebné podklady pro rozhodnutí. Na straně žalobce podle něj nebyla prokázána existence důvodů pro udělení azylu podle ust. § 12 zákona o azylu či doplňkové ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu, existence takových důvodů nebyla v průběhu správního řízení ani tvrzena. Za nedůvodnou má žalovaný i námitku žalobce týkající se procesního postupu žalovaného, kdy žalobce považuje za nepřípustné, aby podkladem pro rozhodnutí byl důkaz z dílny samotného správního orgánu, podle kterého pak rozhoduje, konkrétně jde o informaci OAMP – Uzbekistán – Bezpečnostní a politické situace v zemi, ze dne 11. 2. 2019. Žalovaný dále ve svém vyjádření podrobně popsal

postup a podmínky vzniku uvedeného materiálu, čímž považoval námitky stran užitých informačních zdrojů za nedůvodné a nepřipadné, stejně tak tvrzení, že žalobce nebyl s těmito užitými zdroji seznámen. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání.
6. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce dne 23. 5. 2019 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Ke své žádosti uvedl, že je tádžické národnosti, dorozumí se uzbecky, kyrgyzsky, rusky a tádžicky, je muslimského vyznání. Nebyl politicky aktivní. Je ženatý a má tři děti. Do České republiky naposledy přicestoval dne 10. 12. 2018. Je zdravý. Přál si zůstat v České republice, kde se mu líbí. Ve vlasti má dluhy, vypůjčil si významné finanční prostředky na stavbu domu.
7. Při pohovoru dne 28. 5. 2019 sdělil ke svému důvodu odchodu z vlasti, že do ČR jezdil vydělávat peníze. Opustit Uzbekistán se dle svého tvrzení rozhodl v roce 2008 a od té doby zde pracoval a vydělával peníze. Doplnil, že se každý rok se vracel domů, kde pobýval 2 až 3 měsíce. Zprvu chtěl žalobce vycestovat do Jižní Koreje, ale podle něj se mu to nepodařilo. Následně se dozvěděl o možnosti získat vízum České republiky, a tak sem přijel pracovat na stavbu. Na základě dotazů žalobce vypověděl, že v Uzbekistánu neměl nikdy žádné potíže, nehrozí mu tam žádné nebezpečí ani neměl žádné potíže během vycestování ze země. Důvodem jeho žádosti o mezinárodní ochranu je podle něj touha zůstat na území republiky a vydělat si peníze. Legalizovat svůj pobyt na území ČR jiným způsobem než žádostí o mezinárodní ochranu nezkoušel, dotyčný o jiné možnosti neví. Vrátit se do vlasti žalobce dle svých slov nemůže, protože si půjčil peníze na stavbu domu a vzhledem ke zrušení víza neví, jak má dále postupovat. Jako jediný důvod, proč nepostupuje při vyřizování víza jako v předchozích letech, uvedl, že dle jeho slov na velvyslanectví ČR v Uzbekistánu není možné se objednat ani dovolat, navíc dle svých slov neví, zda mu vízum udělí nebo ne. Do ČR přicestoval, aby živil rodinu. V Uzbekistánu neměl žádné potíže se státními orgány, úřady, soudy, policií, armádou. Nesnáze neměl ani kvůli své rase, národnosti, pohlaví, náboženskému přesvědčení. Důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je, že zde chce pracovat a vydělat peníze.

8. Žalovaný si také obstaral informace o Uzbekistánu, konkrétně informaci Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky OAMP – Uzbekistán – Bezpečnostní a politické situace v zemi, ze dne 11. února 2019. Rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 6. 2019 č. j. OAM-493/ZA-ZA12-P15-2019 byla žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná.
9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
  10. Podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.*
  11. Podle ust. § 16 odst. 3 zákona o azylu *jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
  12. Městský soud se nejprve zabýval tvrzením žalobce, který napadl procesní postup žalovaného, kdy žalobce považuje za nepřipustné, aby podkladem pro vydání rozhodnutí byl důkaz z dílny samotného správního orgánu. Soud se ztotožňuje s názorem, který podává žalovaný ve svém vyjádření ze dne 20. 8. 2019, kde žalovaný odkazuje na materiál informaci Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky OAMP – Uzbekistán – Bezpečnostní a politické situace v zemi, ze dne 11. 2. 2019, který je součástí správního spisu. V tomto materiálu je jasně obsažena informace o způsobu zpracování daného dokumentu na základě uznávaných a relevantních veřejně dostupných informací, které jsou v textu uvedeny ve formě poznámek a kompletního seznamu zdrojů, včetně internetových odkazů. Dále tato informace obsahuje údaje ohledně jejího vypracování, a to v souladu s Pokyny EU pro zpracování informací o zemích původu a Zprávou EASO k metodice informací o zemích původu. Žalovaný je při vypracování vázán výše uvedenými postupy zpracování. Soud podotýká, že i judikatura Nejvyššího správního soudu připouští, aby správní orgán či správní soud za určitých podmínek vycházel z cizojazyčných dokumentů (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2015 č.j. 9 As 12/2014-60, publ. pod č. 3239/2015 Sb. NSS, či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2016 č.j. 5 Azs 160/2016-26 či ze dne 14. 3. 2019 č.j. 5 Azs 29/2018-29). V nyní posuzovaném případě pak nebyl proveden důkaz cizojazyčnou listinou, pouze zpráva

(informace) obsažená ve správním spise vycházela i z cizojazyčných zdrojů. To přitom zdejší soud považuje za zcela běžný postup. Ke zpracování zprávy o situaci v zemi původu je jistě vhodné užít co nejvíce věrohodných podkladů, byť cizojazyčných, aby situace v zemi původu byla při zpracování zprávy zachycena co nejreálněji. Naopak pokud by při zpracování zprávy nebylo možno vycházet z cizojazyčných zdrojů, mohla by hrozit neúplnost zpracovávané zprávy. Daná žalobní námitka je proto nedůvodná.

13. Nelze přisvědčit ani námitce žalobce, že žalovaný nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za účelem zjištění skutkového stavu věci provedl žalovaný s žalobcem pohovor, při kterém mu umožnil uvést všechny podstatné skutečnosti, zejména důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, okolnosti, za kterých žalobce opustil vlast, apod. Žalovaný si také opatřil informace o Uzbekistánu. Soud má za to, že skutkový stav věci byl zjištěn dostatečně, nejsou o něm důvodné pochybnosti, žalovaný se vypořádal se vším, co žalobce uvedl a co v řízení vyšlo najevo, postupoval v souladu se správním řádem.
14. Ze správního spisu je zřejmé, že jediným důvodem, proč žalobce opustil zemi původu a požádal o udělení mezinárodní ochrany, byly jeho dluhy. Z protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 28. 5. 2019 jednoznačně plyne, že žalobce si chtěl v České republice najít práci a vydělat si finanční prostředky na splácení dluhu. Žalobce uvedl, že v Uzbekistánu nebyl politicky aktivní, v minulosti neměl problémy s tamními státními orgány, úřady, soudy, policií či armádou, neměl potíže kvůli své rase, národnosti, pohlaví či náboženskému přesvědčení. K důvodům, proč opustil zemi původu, opakovaně poukazoval na to, že do České republiky přicestoval, protože zde chce pracovat. Výslovně prohlásil: *„Chci tady zůstat a vydělat si peníze.“* Ke svému dluhu sdělil, že *„Nemůžu se do vlasti vrátit, protože když jsem stavěl dům, půjčil jsem si peníze na stavbu a teď mi zrušili vízum a vrátím se. Když bych odjel domů, bylo by velice těžké vyřídit si vízum.“* Žalobce v průběhu správního řízení nezmiňoval žádné obavy z bezpečnostní situace v zemi původu, netvrdil, že by ve vlasti měl být pronásledován, nebo že by mu hrozilo nebezpečí vážné újmy.
15. Soud dále odkazuje na str. 3 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný konstatoval, že: *„... z výpovědi výše jmenovaného zcela jasně vyplynulo, že důvodem jeho odchodu z vlasti byly v podstatě pouze a jen ekonomické důvody. Sám žadatel za důvod svých opakovaných cest do ČR a následného podání žádosti o mezinárodní ochranu označil snahu vydělat si v ČR na splacení dluhu, který měl a má z důvodu výstavby domu. Jiné důvody odchodu z vlasti a následného podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany nesdělil a neuvedl ani jiné skutečnosti svědčící o tom, že mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že by mu tam hrozila vážná újma dle § 14a zákona o azylu. Naopak výslovně potvrdil, že ve své vlasti neměl žádné problémy s tamními státními orgány, úřady,*

soudy, policií či armádou, ani problémy kvůli své rase, národnosti pohlaví či náboženskému přesvědčení. O mezinárodní ochranu jmenovaný požádal pouze proto, že mu již dále nebylo prodlouženo jeho vízum k pobytu na území ČR, a žádost o mezinárodní ochranu pro něj tak představovala jen další způsob, jak si svůj pobyt na území ČR prodloužit.“ S tímto posouzením se zdejší soud ztotožňuje a považuje ho za dostatečné. Zamítnutí žádosti žalobce jako zjevně nedůvodné podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu bylo v tomto případě namístě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2020 č. j. 4 Azs 415/2019-24).

16. Pokud jde o námitku žalobce, že žalovaný nepřihlédl k určitému objektivnímu stavu, tj. bezpečnostní a politické situaci v domovském státě a vůbec tedy neposuzoval důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 13, § 14 a § 14b zákona o azylu, Městský soud v Praze podotýká, že podle ust. § 16 odst. 3 věty první zákona o azylu *jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b*. Žalovaný vyhodnotil žádost žalobce jako zjevně nedůvodnou, proto v souladu s citovaným ustanovením neposuzoval, zda žalobce splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu. Ani tuto námitku tak soud nepovažuje za důvodnou.
17. Soud doplňuje, že ani případná obava z věřitelů není azylově relevantním důvodem (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2018 č.j. 7 Azs 355/2017-23 a ze dne 19. 2. 2020 č.j. 6 Azs 262/2019-35 či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2003 č.j. 4 Azs 23/2003-65, ze dne 27. 11. 2003 č.j. 4 Azs 26/2003-44, ze dne 15. 12. 2003 č.j. 4 Azs 31/2003-64 a ze dne 28. 11. 2018 č. j. 6 Azs 312/2018-30). Vůle pracovat v Evropě není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Nejvyšší správní soud dlouhodobě odmítá snahu o legalizaci pobytu cizince prostřednictvím institutů azylového práva (viz např. jeho rozsudky ze dne 27. 8. 2003 č.j. 4 Azs 7/2003-60, ze dne 30. 6. 2004 č.j. 7 Azs 138/2004-44, publ. pod č. 397/2004 Sb. NSS, a další), a Městský soud v Praze se s jeho závěry plně ztotožňuje.
18. K situaci v Uzbekistánu lze doplnit následující. Je pravdou, že Uzbekistán je obecně hodnocen jako nesvobodná země s výraznými nedostatky v oblasti politických práv a občanských svobod (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2018 č.j. 6 Azs 291/2018-25). Žalobce však nebyl nijak politicky aktivní. Ekonomičtí migranti ani neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu pak obvykle nečelí po návratu do Uzbekistánu problémům ze strany státních orgánů, srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2018 č.j. 6 Azs 291/2018-25 či ze dne 1. 9. 2020 č.j. 4 Azs 82/2020-50. V těchto usneseních Nejvyšší správní soud rovněž konstatoval, že *„jakkoliv je Uzbekistán obecně hodnocen jako nesvobodná země s výraznými nedostatky v oblasti politických práv a občanských svobod, po nástupu prezidenta Mirzijojeva k moci v září roku*

2016 došlo v zemi k jistému uvolnění, a to i ve vztahu ke kritikům režimu a osobám podezřelým z extremismu. Uzbecké zákony poskytují svobodu vnitřního pohybu, zahraničního cestování, emigrace a repatriace, omezenou pouze požadavkem tzv. výjezdních víz pro vycestování mimo území Společenství nezávislých států“. Otázka poměrů v Uzbekistánu je tak dosavadní judikaturou již jednoznačně řešena a není důvod k judikatornímu odklonu (srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2020 č.j. 8 Azs 102/2020-30, bod 9).

19. Městský soud v Praze uzavírá, že žalobce v průběhu správního řízení uváděl pouze ekonomické důvody, nesdělil žádnou skutečnost svědčící o tom, že by v jeho případě mohly být naplněny důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný tak postupoval správně, když žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu.
20. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
21. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. října 2020

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně